

Svensk Skyddshunds Tidskrift

1927

Utgiven av Föreningen Svenska Skydds- och Sjukvårdshunden
Associerad med Svenska Kennelklubben.
Redaktör och ansvarig utgivare Kamrer S Rosengren.

Häfte 1

En morgonpromenad.

Av A. W.

Nattens stillhet råder, endast enstaka ljud från gatans vakande buller tränger in i det skumma sovrummet. Då plötsligt...

Någonting kallt och vått far omkring i ansiktet och någonting tungt lägger sig över bröstet på mannen som ligger i sängen.

— Jaså... det är du, gamla Amie, som agerar väckarklocka och skall ha Husse att stiga upp och göra sig i ordning till morgonpromenaden. Vad är klockan? $\frac{1}{2}$ 7, alltså den vanliga tiden.

Först litet klapp och prat och så upp och rullgardinen i vädret. Solsken, härligt, morgonsträckning och gäspning, för att sätta fart i blodet, i de nattdomnade lemmarna. Under tiden en hundnos både här och där på kroppen.

Under påklädningen av terräng-paltorna ligger en trogen hund vid husses stol. När sista knapparna i rocken knäppts blir det fart i gamla gumman, som noga följt proceduren och vet precis, när det är färdigt. —

Men först skall hon ha sin klädning på sig, d. v. s. halsbandet, som alltid är avtaget på natten. Så gå vi ut i skafferiet och fylla fickorna med Tengers, mössan på, kopplet i fickan.

— Äro vi färdiga? Ett par små fina tjut och ett gläfs är det jakande svaret, och så bär det i väg utför trappan med rullsvansen i vädret.

Ett grepp i halsbandet, innan porten öppnas — gatans faror äro många för en Stockholms hund. Utträdet på gatan skall alltid i Stockholm ske med hunden i band. Allt är lugnt — framåt. Det sedvanliga stället i hörnet får sin morgondusch (Obs.! Det är ej husväggen, utan en lucka till en vattenpost i gatan), och så styra vi färden utåt Strandvägen. O, I sovande människor, om Ni visste hur ljuft att andas in den soliga morgonens friska luft i de dammiga och nerrökta lungorna. Nej, jag tar fel. Det finns andra lika pigga som jag. Från Strandvägens förnäma palats utträda små och stora vovvar i band, ledda av mer eller mindre sömniga hembiträden. Så tvärs över gatan och till de sedvanliga träden. Jag fick en idé. Kanske är det dessa genom åren upprepade »trädbesöken» från Strandvägens alla hundar, som kommit ett och annat träd att gripas av sorgens vemod och tyna av och dö? Ett nytt fält för forskning...

Amie uppvaktar ibland en och annan, men vänder den föraktfullt sin rullsvans. »Hundar i koppel på morgonen».

Vägen går över Djurgårdsbron och efter Djurgårdsbrunnsviken. Vid Godthem möta vi den skällande irländska settern. Svansviftningar och morgonhälsning; det blir sällskap en liten bit, men alla kärleksbevis avvisas bestämt, så irländaren tröttnar och återvänder till sitt Godthem.

Inkallning. Behagar hennes nåd en liten frukostbit? Ett gläfs till svar och första Tengerkakan är snart ett minne blott. Under tiden har jag kastat brödsmlor åt svanorna och änderna vid Skansens Svanholme.

Det snedvridna herrskapet på kärleksudden får en beklagande blick, då den platsen, hur inbjudande den än är, ej får vara något vattningställe.

Med Sirishofs gamla Airdale-trotjänare flirtas ett slag, men han är löj och visar föga intresse.

Nu komma vassarna med sina snättrande änder, och strandkanten intresserar. Vädret är varmt och vattnet lagom kallt. Alltså det efterlängtrade ögonblicket: Apport — och en simtur på 50 meter ut i viken är skönt för en gammal tjockis. Varsågod! Andra kakan Tenger försvinner.

Nu ta vi oss en språngmarsch så att inte rheumatismen sätter sig i lederna efter morgondoppet. Hej, hopp! Usch vad Husse flåsar! Hur har Du det med fetthjärtat? frågar Amie med vissa skall! — Jag skäms och känner vemod över min dåliga fysiska kondition.

Inkallning! Nu tar vi lite exercis här vid gubben Frödings byst. Fot! Plats! etc., allt kommenderas till belåtenhet. Så kommenderas ett bestämt »plats» och husse försvinner i skogen! Hu!...

Vi fortsätta förbi Djurgårdsbrunns värdshus. Den gamla schäferpatron rullar ner från kökstrappan, vädrande köksfrigare, men blir mildare stämd, när könet invädrats och övergår i stället några ögonblick att vara artig kavaljer, men »orkar ej mer» som Figaro sjunger i Barberaren. —

Götagardister ha morgonskjutning vid Kaknäs och skottfasthet repeteras till belåtenhet.

Och nu komma vi till Gärdet där vi, om vi ha tur, uppe vid Borgen möta en patrull till häst åtföljda av ett koppel hundar. En Rottweilertik som liknar Vakta, en Airdalehund, en Vorsteh och en Dunker.

Gomårren, gomårren, Jaså Herr Ordföranden med partner på morgongalopp! Airedalen och Vorstehn hälsa artigt på Amie, men Vakta lufsar vidare efter Husse.

Nu kan det vara tid att öva litet apportövning. Husses nyckelknippa singlar iväg — »Apport» Jojo, det går inte fort, måntro, men riktigt enligt konstens regler i alla fall.

Men nu vädras andra bekanta. Den lilla, smala Fru D. med sina ögonstenar Lady och det lilla tax-pyret (vilken senare blivit överkörd och samlats till sina likar i hundhimlen) skymta borta vid Fågelbacken, och Amie rullar iväg, ty hon vet att i Fru D:s kappficka finns ibland en och annan liten Spratt-kex. Men håll! Se så för tusan Lady och Amie etablera ett regelrätt tik-slagsmål. Fru D. nästan svimmar. Nå, inte så farligt! Amie står med ett blödande ögonlock, men lappri; jag är glad att det finns humör i hundarna. Vi skiljas ändå som vänner (och Fru D. ringer efter hemkomsten för att höra om inte Amie förblött, eller tappat ögat. Det är väl snällt).

Längre bort mot Livgardets till häst kasern komma ett par trogna morgonprickar. Fröken W. med Pass och Polisman H. med Sultan och en präktig Tuttsy-valp. Tuttsy själv ligger inne för benskada. Hur många kullar har Tuttsy haft nu? Hon är nästan som en kanin i det förhållandet! Valpen är i alla fall ett praktexemplar. När vi stå och hundprata sitter Pass på huk i närheten. Stackare, dålig mage igen? Och så mager han är! Hur är det med kosten i familjen? Matte blir fet och Pass blir mager — tvärtom skulle kanske inte skada...

Amie, valpen och Sultan idka en välgörande motionslek med tungorna hängande och flåsande som ångvältar, åtminstone Amie.

Jag går vidare på min vandring ner till Fältrittklubbens bana och genom Liljansskogen till Ugglevikskällan. I skogen kommenderas »plats» och Amie ligger som en stålfjäder, ty nu kommer cloun på morgonvandringen. Husse går ett av världens mest krångliga spår på ett par hundra meter och gräver ner sin portmonnä. En annan väg tillbaka. Jag kan inte hitta hunden. Jo, vänta, där skymtar ett hundhuvud mellan träden. Så »spår-apport» och som skjuten ur en kanon bär det iväg, nästan för fort tycks det för att hon skall kunna hålla vittring. Några minuters väntan och säker som vanligt kommer Annie med portmonnän och släpper den framför husse. »Varsågo», sista Tenger-kakan blir belöningen och husse tar en morgoncigarrett i sin stolthet.

»Dricka brunn» anses nyttigt. Därför läska vi oss bägge två med Ugglevikskällans friska vatten och vända hemåt på Margaretavägen. Där kommer tandläkaren med sin ilska Irish-terrier-tik, vi hälsa, som man gör, när man under några år regelbundet mötts på nästan samma plats.

Bort mot Stadion skymtar två svarta pudlar, nosning och igenkännande, men Amie tycker pudlar äro konstiga djur, så att hon visar dem föga intresse. Efter pudlarna kommer deras husse, Hazze Z.; vi stanna och prata, och konstatera morgonpromenadernas nytta såväl för vanliga människor som för skämttidningsredaktörer.

I närheten av Valhallavägen möta vi en herre i Jägeristatens uniform och ett par settrar; vi hälsa, bäst att hålla sig väl med överheten, han är ju kronojägare här på Djurgården och att vara igenkänd är alltid nyttigt.

När vi passera Humlegården är det som att komma in i en stor hundgård — där är Rigo, settern, en av Amies stora beundrare, Fröken N. med Neita, Käck, fribrytarschäfern utan husse eller matte, en riktig galgfågel, och så åtskilliga andra stora och små hundar och så de obligatoriska ekorre- och fågelmatarna, som kasta glåpord åt hundarna och deras herrar. »Kanon på herrar ekormatare» är mitt svar, ty indirekt ha de förstört småfågellivet i våra parker. Ekorrarna äro ena baddare att fråssa på småfågelägg.

Nu inne på stadens gator kommenderas ett ljugande »fot» och så anlända vi till hemmet där Amie söker upp vattenkoppen och blir sedan kammad och borstad. Husse söker upp duschen och blir också kammad och borstad, får sitt morgonkaffe och är klar att starta dagens arbete.

Bada hunden i Sturebadet!

NÅGRA SYNPUNKTER ANGÅENDE KURS FÖR RAPPORTHUNDAR.

Som bekant bedrivs inom Stockholms Landstormsförbund ett energiskt arbete för utbildning av frivilligt befäl inom landstormen. Utbildningen avser i första hand att giva det blivande befälet allmänna grunder för befälsföring. Men dessutom finnas specialkurser, t. ex. ridkurs, pistolkurs, kulsprutegevärskurs etc. Jag vet att landstormen är intresserad av rapporthundsfrågan, och jag tror att man med landstormens hjälp skulle kunna få fram en intressant kombination med hänsyn till utbildning av rapporthundar.

Hur vore det om F. S. S. S. H. tillsammans med landstormen skulle igångsätta en utbildningskurs för rapporthundar? Föreningen har visserligen för avsikt att i alla fall till hösten börja en sådan kurs, men det ena hindrar icke det andra, utan snarare tvärtom. Å ena sidan är det klart, att den person som icke önskar utbilda sin hund till militärhund utan endast till civil rapporthund, icke har varken intresse för eller behov av militärutbildning. Men å andra sidan får man tro, att det finnas många som anse att om de skola utbilda sin hund till rapporthund, hunden då bör bli militärhund. Och en övning tillsammans med trupper under fältmässiga förhållanden kan privatmannen endast få hos de frivilliga trupperna, det vill säga vid landstormsföreningarna.

Å andra sidan finnas säkert också inom landstormen många, som gärna ville gå igenom en kurs för hundutbildning, alltså personer som icke tillhöra vår förening.

Det skulle kanske därför vara möjligt att igångsätta en sådan kurs i samband med landstormen, sålunda att Föreningen utsåge kursledare och hade uppsikten med kursen, men att denna också samtidigt ordnades på samma sätt som landstormens övriga specialkurser. Föreningen borde som ersättning kunna begära, att vederbörande kursdeltagare från landstormen skulle ingå som medlemmar i föreningen för det år, under vilket kursen påbörjades, samt också för följande år, alltså det år under vilket kursen avslutades.

Förmodligen kan saken lättast arrangeras på så sätt, att Föreningen sätter igång med sin tillämnade rapporthundskurs, samt att man erbjuder landstormen att i denna kurs insätta visst antal hundägare, som skola utbildas till rapporthundsförare. Detta torde för Föreningen innebära den väsentliga fördelen, att den redan från början skulle kunna räkna med att få en något så när fulltalig kurs. Efter avslutande av appellmomenten och grunderna till rapportföringen skulle kursen

vid behov kunna uppdelas på två avdelningar: specialkurs för landstormen, och fortsättningskurs för föreningens egna medlemmar. Landstormskursen kunde sedan i sin tur praktiskt samarbeta med landstormen under dennas tillämpningsövningar, medan föreningens kurs fortsatte med tävlingsbanan som mål. Detta hindrar ju icke, att en medlem av föreningen, som skulle önska giva sin hund militärutbildning, överginge till landstormskursen, men borde vederbörande då i så fall också ingå i landstormen.

Kursen skulle lämpligen kunna börja i första hälften av oktober, och avslutas i april eller maj följande år. Undervisningen kunde ske inomhus en gång i veckan, så länge detta är erforderligt, och dessutom utomhus en à två söndagar i månaden, under den ljusare årstiden eventuellt kvällsövningar ute.

Programmet för utbildning av rapporthund förefaller vara lätt vid första påseendet, men så är icke fallet. Det är en lång väg, innan en rapporthund är färdig och pålitlig, för min del känner jag mig övertygad om, att det icke är lättare att utbilda en rapporthund än en skyddshund. Men det är en intressant gren av hundutbildningen, ett arbete som alla komma att tycka om, som närmare sysselsätta sig därmed.

Föreningen skulle genom ett sådant samarbete med landstormen få ett värdefullt tillskott till sin medlemsförteckning, hundintresset skulle föras ut i vidare kretsar, och såväl föreningen som också försvarets intressen skulle säkert vara väl betjänta med en sådan ordning. Ty visserligen äro vi här i Föreningen sportsmän, och vi driva hundsporten såsom sådan, men kunna vi samtidigt uträtta något för det allmännas bästa, så är det ju så mycket bättre.

Stockholm, den 12 maj 1927.

E. Skaar.

Handböcker för Hunddressyr

Polishunden av W. Törnqvist	Kr. 3:50
Polishunden av K. Most 6:—
Hundens dressyr av H. Strandberg 3:50
Hundens skötsel och vård av I. Carlin 5:—
Hunden i hälsa och sjukdom av E. Henricsson 3:75

alltid på lager.

M. WIDFORSS HANDELS AKTIEBOLAG = STOCKHOLM

KLARABERGSGATAN 31. TELEFON 1234. - GÖTGATAN 18. TELEFON S. 33118.

HJÄLP OSS!

Vår förening går framåt, det är ett glädjande faktum. Men gamla surdeggar hänga fortfarande vid, ännu har föreningen att dragas med gammal skuld.

Föreningen behöver pengar för sina syften. Den ville gärna utgiva en tidskrift med åtminstone ett nummer per månad, men finanserna tillåta det icke. Medlemmarna få endast 2 à 3 nummer per år.

Föreningen skulle vilja sprida kännedom om brukshundsraserna bland intresserade hundägare, göra propaganda för en riktig behandling och utbildning av brukshundarna, men finanserna tillåta det icke. En annons eller ett reklamhäfte kostar för mycket.

Föreningen skulle vilja genom uppvisningar sprida kännedom om skyddshundssaken i olika delar av landet, samtidigt som den skulle vilja låta representera sig på åtminstone grannländernas tävlingsbanor, men finanserna tillåta det icke.

Det fattas pengar för allt, nästan för det allra nödvändigaste. Styrelsen är tvungen spara, tänka på varje slant som gives ut, för att skaffa balans i räkenskaperna, betala bort skulden.

Men vi måste hava pengar, om vi skola fullfölja våra syften, vi behöva mycket pengar.

Hur skola vi få pengar? Fråga Ni, så svara vi: Endast med Eder hjälp kunna vi få in tillräckligt kapital, kunna vi så att säga utvidga vår rörelse.

Föreningen har nu c:a 250 medlemmar, den årliga budgeten rör sig om 3 à 4000 Kr. Om Föreningen hade 1,000 medlemmar, vad skulle då inträffa? Jo, för det första skulle budgeten automatiskt stiga till minst 10,000 Kr. per år, och för det andra skulle antalet medlemmar automatiskt förskaffa tidskriften en större upplaga, och därigenom skulle man kunna få in flera annonser i tidskriften, och på så sätt kunna göra den relativt billigare.

Hjälpl oss alltså! Hjälpl oss med att skaffa medlemmar! Vi fordra icke, att Ni skall skaffa 4 medlemmar var, men skaffa oss åtminstone en medlem var det första året, då hava vi om ett år 500 medlemmar, och så få dessa 500 återigen skaffa en ny var — och då få vi kanske 1000-talet fullt.

När Ni läst denna tidskrift, så tänk på Er umgängeskrets, försök hitta på någon som icke är medlem av föreningen, men som borde vara det! Det behöver inte alls vara endast hundägare, även andra hundintresserade äro välkomna.

När Ni sedan i tankarna genomgått vänkretsen, så utvälj sådana personer, som Ni anser vara lämpliga, och bearbeta

dem sedan. Förklara för dem Föreningens syften, hur den arbetar, hur nyttigt det är för oss alla, och för all del säg också att vi hava föreningsaftnar, då det brukar vara mycket trevligt. Och sluta icke, innan Ni fått vederbörandes löfte om att ingå som medlem hos oss.

Kom ihåg, att nästa år är Föreningens 10-års jubileum, vi måste vid detta kunna säga, att Föreningen då står så säkert och fast som aldrig förr. Det är Eder sak att hjälpa till därmed, Ni endast Ni kan göra det.

Varje medlem betalar en årsavgift av 10 kronor, 250 medlemmar betala 2,500 kronor — det är just vad vi behöva nu! Skaffa oss tior, många tior! — Och om Ni skulle skaffa 10 nya medlemmar, så skola vi tala med vår skattmästare att han är med om att bevilja Eder själv ett gratis medlemskort för det kommande året.

Glöm ej detta! Det är allvar, vi behöva fördubbla vårt medlemstal. Vill Ni lova nu idag att skaffa en ny medlem under detta år?

HJÄLP OSS!

Våra hussar ha fått böta

emedan de ej erlagt den höga skatten i rätt tid, men de kunna få riklig ers-

sättning genom att ge oss det billiga och näringsrika

TENGERS HUNDBRÖD

(Svenskt Fabrikat)

som vi nu äta med stor förtjusning, icke allenast för den goda smakens skull, utan även därför, att våra liv genom detta skönades. »Husse» säger att han genom att utfordra oss med *Tengers Hundbröd* inbesparar skatten mångdubbelt pr år. *Tengers Hundbröd* försäljes hos alla välsorterade Sport- och Specerihandlare i riket samt i parti från

TENGERS HUNDBRÖDSFABRIK

Lidingö Villastad. Tel. Lidingö 1002.

Bada hunden i Sturebadet!

FÖRENINGENS KURSER I APPELLDRESSYR
HÖSTEN 1926—VÅREN 1927.

Under hösten 1926 och våren innevarande år har föreningen anordnat tvenne kurser för hundägare, som önskade handledning i konsten att utbilda sin hund i de olika färdigheter, som inrangerats under benämningen »appelldressyr».

Till den första kursen, som tog sin början den 28 september och fortgick till den 17 december, anmälde sig 22 förare, av vilka sedermera 12 erhöilo diplom. Antalet deltagare i den andra kursen, som började den 28 januari och slutade den 29 april var 24, av vilka 16 diplomerades. Lektionsdagar voro tisdagar och fredagar kl. 7— $\frac{1}{2}$ 9 e. m. och lokalen Positionsartilleriregementets ridhus, som välvilligt ställts till föreningens disposition. Därtill kommo tvenne teoretiska lektioner i varje kurs, en i början och en i slutet. Utanför det egentliga programmet fingo eleverna undervisning i huru man bör förfara vid dresserandet av hundar i sakstövnings- och spårarbete.

Föreningen har ju från början lagt dessa kurser så, att det är föraren, som utbildas och icke hunden. Att sedan hundens utbildning i viss utsträckning, beroende på den energi föraren nedlägger, även skrider framåt är det som det skall vara, men dock av sekundär betydelse. Det finnes emellertid en och annan hundägare som har den uppfattningen, att kurserna motsvara någon sorts dressyranstalt. I början av sista kursen kom sålunda en kväll en dam fram till undertecknad med en hund stretande i kopplet, räckte fram sistnämnda, talade och sade: »Fröken N. N. kan inte komma hit i kväll, men här är hunden» På min fråga vad jag skulle med honom att göra kom svaret: »Fröken sa' att den skulle dresseras». Ägarinnan till hunden betraktade mig tydligen som domptör, den där skulle kväsa de vilda djuren på cirkusarenan.

I allmänhet tänkte nog en del av deltagarna väl mycket på hur hundarna förde sig, i det att de voro mycket rädda för att framstegen hos den egna hunden icke skulle framträda tillräckligt tydligt för mig och kamraterna. Det är ju en fullt naturlig åstundan att icke hava den sämsta hunden, så att rädslan är ju förklarlig. Andra åter arbetade med sina hundar utan någon tanke på att dessa skulle »göra sig». De strävade endast att vinna rutin i dressyrbetet och att rätta hundens fel ögonblickligen och på rätta sättet utan att överskylda det kära djurets ännu så länge bristfälliga uppfostran. Intresset för lektionerna var anmärkningsvärt och det glädde

Sportpriser *Hederspresenter*

finnes i stort urval och
till billigaste priser hos

STOCKHOLM
DROTTNINGGATAN 60
Telefon N. 4832

J. L. FRIBERG
J u v e l e r a r e

Vid behov av

HUNDARTIKLAR

vänd Eder benäget till

BASTMANS

största specialaffär i landet

A.-B. GEORG A. BASTMAN

H. M. KONUNGENS HOVLEVERANTÖR

NYBROGATAN 1

STOCKHOLM

TELEFON 75236

STALLMÄSTAREGÅRDEN

Förstklassigt utvårdshus

MUSIK och DANS

Festvåningar rymmande 15–300 personer.

Rymlig parkeringsplats.

mig i hög grad, då man ju kan ha roligare än att tumla omkring i ett dammigtt ridhus med sin mer eller mindre, mest mindre lydiga fyrbenta följeslagare. Dessa tycktes nog, med något enstaka undantag, finna mycket nöje i tillvaron i ridhuset, men jag misstänker starkt att det var rasterna som lockade med lek och ett och annat fröjdefullt slagsmål. De tänkte väl som vi människor, man får taga det onda med det goda.

Intresset för övningarna hos förarna syntes ibland vara till och med väl stort. Jag tänker då närmast på hoppen och apporteringen, de grenar där det är av största betydelse att arbetsvilligheten hos hunden förefinnes i högsta möjliga grad. Det är så utomordentligt roligt att ens hund hoppar och hoppar högt samt att den apporterar långt bort kastade eller utlagda föremål. Därför lockas ofta föraren att beträffande hoppen öka höjden för tidigt, innan hunden blivit riktigt van vid den lägre höjden, och beträffande apporteringen för tidigt övergå till längre avstånd, innan hunden är säker apportör på kortare. Följderna bliva lätt vid hoppen skador, i synnerhet i bogpartierna, och vid apporteringen slarv vid återvändandet och vid överlämnandet av föremål. Beträffande båda de nämnda övningarna visade sig ofta hos förarna en viss benägenhet att hålla på för länge, så att hundarna slutligen tröttnade och arbetsglädjen hos dessa försvann.

Det vore nog en hel del att tillägga om erfarenheterna från dessa kurser, men utrymmet tillåter det tyvärr icke. Kanske jag kan få tillfälle att återkomma i annat sammanhang.

Stockholm i maj 1927.

G. Fallstedt-Lindholm.

RESTAURANG
BACCHI VAPEN

JÄRNTORGSGATAN 61

STOCKHOLM

H e m t r e v l i g a l o k a l e r .

FÖRENINGENS STYRELSE

består av följande medlemmar: Ordförande Direktör Gösta Wahlstedt, Malmtorggsgatan 8, tel. 39 07, v. ordf. Professor H. Dahlström, S:t Eriksgatan 116 A, tel. 93 39, kl. $\frac{1}{2}$ 3— $\frac{1}{2}$ 4. Sekreterare Kamrer S. Rosengren, Smedslättsvägen 55, tel. Äppelviken 12 16, kl. 5—6 e. m. Skattmästare Kamrer Harald V. Petterson, Vasagatan 12, tel. 127 57, 11—12. Klubbmästare Direktör E. Skaar, Johannesgatan 28, tel. 173 30. Inspektör för utbildningskurserna v. Brandchef Carl Gyllenhammar, Johannes Brandstation, tel. Brandkåren. Poliskommissarie O. Amundsson, Överkonstapel S. A. Johansson, Civilingenjör O. Tillberg, Med. Doktor J. Anders Weltzin.

Suppleanter: Revisor Gösta Fallstedt-Lindholm, Ingenjör B. Dahlin, Polisman E. Stohm och Ingenjör E. Ewarth, samtliga i Stockholm.

FÖRENINGENS SEKRETERARE,

Kamrer Sven Rosengren, Smedslättsvägen 55, Äppelviken, tel. 12 16, träffas i sin bostad alla vardagar kl. 4—6 e. m. och lämnar beredvilligt både muntligen, per post eller i telefon råd och upplysningar i föreningsangelägenheter.

FÖRENINGENS POSTADRESS

är: Föreningen Svenska Skydds- och Sjukvårdshunden, Smedslättsvägen 55, Äppelviken.

MEDLEMSAVGIFTEN.

Årsavgiften är Kr. 10:— och uttages genom postförskott vid medlemskortets översändande samt berättigar till erhållande av »Svensk Skyddshundstidskrift». Anmälan om inträde kan göras hos sekreteraren eller genom någon föreningsmedlem. Om den inträdande äger hund av raser, som föreningen omfattar, torde uppgift å rasen meddelas. Medlemmarna erinras om vikten av att omgående meddela adress- och titelförändringar till Sekreteraren.

BRUKSHUNDSREGISTER.

Till föreningens hundregister i enlighet med »Prövnings- och tävlingsstadgarnas» § 2 införes varje föreningsmedlem tillhörig hund, som vid av föreningen eller andra med Svenska Kennelklubben associerade föreningar eller klubbar anordnade prövningar eller tävlingar i endera skydds-, spår-, sjukvårds- eller rapporthundsklasserna uppnått en poängsumma, som be-

rättigar till erhållande av betyget »godkänd». Anmälan skall innehålla uppgift om tiden för resp. prövning eller tävling, den anordnande föreningen eller klubbens namn, den klass, i vilken hunden tävlat samt namnen å de vid prövningen eller tävlingen fungerande prisdomarne. Avskrift av hundens stamtavla jämte registreringsavgiften Kr. 2:—, insändes tillsammans med anmälan till föreningens sekreterare, som över registreringen utfärdar intyg.

FÖRENINGSMÄRKEN

kunna nu rekvireras från sekretariatet. Märket, som är mycket vackert, är utfört i överensstämmelse med förut fastställd modell i förgyllt silver och blå emalj och är till storleken ungefär som en ettöring. Priset, Kr. 4:25 för knapp och Kr. 4:— för nål plus porto 40 öre, insändes samtidigt med rekvisitionen.

Varje medlem bör bära föreningens märke.

TILL KORRESPONDERANDE

medlemmar har föreningen kallat: Polizeioberinspektör Hapke, Tyskland, Ordförande i Erster deutscher Polizeihundverein, samt Doktor Johan Brüning, Finland, Föreståndare för finska statens utbildningsanstalt av tjänstehundar.

UTBILDNINGSKURSERNA.

Efter godkänd examen den 20 januari 1927 utdelades diplom för appelutbildning till följande deltagare i föreningens höstkurs 1926 i appelutbildning. Grosshandlare Berndt C. Berggren, Fröken A. Bodin, Polisman Hjalmar Bruzell, Herr Axel Carlsson, Herr Nils Egels, Herr Rupert Eriksson, Fröken V. Hellström, Fröken M. Hemlin, Herr C. Lundgren, Fru R. Lundgren, Herr N. E. Petterson och Fru E. Thilander.

Vid tävlingen anordnad för ovanstående kursdeltagare erövrade Herr Rupert Eriksson med Rottweilern Caesar 1:sta pris, Polisman Hj. Bruzell med Boxern Buck 2:dra pris samt Herr Nils Egels med Boxern Zar 3:dje pris. Herr N. E. Petterson och Fröken V. Hellström erhöilo uppmuntringspris för goda prestationer.

Vid examen med deltagarna i vårkursen 1927 blevo följande godkända och komma att erhålla diplom för appellutbildning å klubbaftonen den 26 maj: Målarvärd K. J. H. Andersson, Fröken Brita Berg, Fröken Karin Beskow, Fröken A. Beyer, Fröken Ingrid Blomstedt, Brandkapten R. Ekelund, Fru Gerda Fassbender, Grosshandlare Erik Gondrue, Fröken Kerstin Hallström, Avdelningschef Gustaf Heltzberg, Banktjänsteman P.

Johansson, Sadelmakare Thure Lager, Herr G. Larsson, Fröken G. Lagergren, Fröken M. Lindahl, Herr A. Nord, Fröken M. Nylander, Greve Fabian F:son Wrede.

Vid tävlingen den 15 maj med sistnämnda deltagare erövrade Herr A. Nord med Schäferhunden Jack 1:sta pris, Greve Fabian F:son Wrede med Rottweilern Nordhagas Tarro 2:dra pris och Målarmästare K. J. H. Andersson med airedalserteriet Donna 3:dje pris.

Lämpliga pris till tävlingar

såsom pokaler, cigarettetuier
och skrin i vacker och smakfull
utstyrsel. Rikhaltig sortering.

J. O. RICHTER

Nybrogatan 16

Tel. Norr 10108

Restaurant

TRE REMMARE

Intill N. K.

Festväning och Klubbrum

PRÖVA vår lunch à Kr. 1:50, 1:75 och 2:—, Vår
diner från Kr. 2:—, vår lättsupé à Kr. 1:50.

Telefon för beställningar Norr 6757

Dressyrkoppel med spårlina

(klubbens egen modell)

Halsband, Piskor

Joh. Palmgren, Sadelmakare

Sibyllegatan 17 STOCKHOLM Tel. 75467, N.73

Bada hunden i Sturebadet!

Tryckeri A. B. Säterlund & Krook
Stockholm
1927